

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119010152
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119010152.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanej J. I., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U., S. XXX/X, okres U., t. č. na slobode, pre pokračovací trestný čin zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 01. apríla 2020 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podaného v neprospech obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. decembra 2019 pod sp. zn. 8T/1/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku s a v e c v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. decembra 2019 pod sp. zn. 8T/1/2019, na podklade obžaloby prokurátora zo dňa 05. februára 2019 pod č. k. 1Pv 612/17/3309-47 bola obžalovaná J. I., nar. XX.XX.XXXX uznaná za vinnú zo spáchania pokračovacieho trestného činu zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Tr. zákona (skutky pod bodmi 1. až 7. a 9.) a z trestného činu prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 odsek 1 písm. a) Tr. zákona (skutok pod bodom 8.) na tom skutkovom základe, že

1. ako finančná poradkyňa v presne nezistenom čase roka 2012 v B. nad K. nahovorila poškodeného A. P., bytom J. J., G. XXX/X, že mu vybaví nový úver v Prima banke Slovensko a.s., ktorým splatí úver v Tatra banke, a.s., pričom poškodený mal zabezpečiť úver v Príma banke, a.s. záložným právom k jeho bytu č. X ulica G. XXX/X, J. J., zapísanom na liste vlastníctva XXXX, obžalovaná poškodenému vybavila aj ďalšie úvery, a to dňa 17.07.2012 v B. nad K. v spol. G. T. S. a.s. vo výške -3.000,- Eur číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, dňa 16.08.2013 v pobočke Slovenskej sporiteľne, a. s. E. B. vo výške -2.001,- Eur číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, dňa 09.03.2015 v Z. I. v spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o. vo výške 3.146,14 Eur číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, pričom všetky finančné prostriedky z týchto troch úverov poškodený odovzdal obžalovanej, ktorá ich mala použiť na úhradu úveru poškodeného, hoci táto už v tom čase vedela že si ich ponechá, čo aj spravila a peniaze použila pre svoje vlastné účely, čím spôsobila poškodenému A. P. celkom škodu vo výške -8.147,14 Eur,

2. za účelom vyplatenia starších úverov nahovorila poškodeného X. K., bytom J., K. K. XXXX/X, aby v presne nezistený deň mesiaca máj 2014 v B. nad K. v pobočke Slovenskej sporiteľne a.s. uzatvoril úverovú zmluvu, na základe ktorej mu bola poskytnutá hotovosť vo výške -8.000,- Eur, poškodený následne túto hotovosť na základe pokynov obžalovanej previedol na účet, ktorý mu uviedla obžalovaná s tým, že týmito finančnými prostriedkami budú uhradené staršie úvery poškodeného, ďalej dňa 28.05.2014 v J. poškodený uzatvoril úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v Prima banke Slovensko, a.s., pričom mu bol poskytnutý úver vo výške -10.000,- Eur, poškodený dňa

03.06.2015 uvedené finančné prostriedky vybral [ ] a odovzdal obžalovanej s tým, že ona tieto finančné prostriedky použije na vyplatenie iných úverov poškodeného, hoci táto už v tom čase vedela že si ich ponechá, čo aj spravila a peniaze použila pre svoje vlastné účely, čím spôsobila poškodenému X. K. škodu celkovo vo výške -18.000,- Eur,

3. v úmysle vylákať od spoločnosti Quatro Consumer Finance Holding, a s., úver vo výške -20.000,- Eur a získané prostriedky použiť pre vlastnú potrebu v pobočke spoločnosti nachádzajúcej sa v OC P., I. XXXX, J., dňa 21.10.2015 pri uzatváraní zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX vystupovala v mene poškodeného X. D. kde predložila jeho občiansky preukaz, pričom tak učinila bez vedomia poškodeného, čím spoločnosť Quatro Consumer Finance Holding, a s., Kežmarok, Hlavné námestie 12, spôsobila škodu vo výške -20.000,- Eur a za účelom refinancovania úveru v Unicredit banke v presne nezistený deň roka 2015 v B. nad K. nahovorila poškodenému X. D., bytom B. nad K., Z. G. XXX/XX, aby uzatvoril úverovú zmluvu v Slovenskej sporiteľni a. s., pričom peniaze takto získané previedol v dvoch platbách dňa 08.06.2015 vo výške -6.000,- Eur a dňa 10.06.2015 vo výške -6.000,- Eur na bankový účet, ktorý mu dala obžalovaná, pričom mu uviedla, že sa jedná o úverový účet na úhradu jeho starého úveru ale v skutočnosti išlo i jej osobný účet a následne pod zámienkou problémov s refinancovaním úveru [ ] v Unicredit banke nahovorila poškodeného aby si vzal debet vo výške -2.000,- Eur a úver vo výške -10.000,- Eur, ktoré prostriedky v domnení, že sa jedná o bankové účty zaslal na účet obžalovanej, ktorá ich použila pre svoje vlastné účely, čím poškodenému spôsobila škodu celkovo vo výške -24.000,- Eur,

4. ako finančná poradkyňa nahovorila poškodenú Y. I., bytom E. B., S. XXX/XX, že jej pomôže zbaviť sa starého úveru v Poštovej banke, tak že jej vybaví ďalší úver v spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., za týmto účelom poškodená uzatvorila dňa 11.12.2014 v B. nad K. v spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere vo výške -5.000,- Eur, pričom získané prostriedky vo výške -4.500,- Eur osobne odovzdala obžalovanej, na úhradu zvyšnej časti úveru v Poštovej banke, čo však obžalovaná neurobila a peniaze si ponechala, nakoľko poškodenej chodili domov upomienky zo spol. Home Credit Slovakia a.s., táto opakovane kontaktovala obžalovanú, ktorá ju za účelom vyplatenia dlžnej sumy nahovorila na ďalší úver zo spoločnosti Provident Financial s.r.o., vo výške -1.500,- Eur, ktoré finančné prostriedky spolu s naštrenou hotovosťou vo výške -1.550,- Eur, odovzdala obžalovanej aby vyplatila úver v Home Credite a Provident Financial, čo však obžalovaná neurobila a peniaze si ponechala pre svoju potrebu, čím poškodenej spôsobila škodu vo výške cca -8.408,33 Eur,

5. v mesiaci august 2014 pod zámienkou splatenia starých úverov poškodenej Y. I., bytom B. nad K., T. I XX/XX od nej vylákala sumu -10.000,- Eur [ ] a za rovnakým účelom poškodená ešte toho istého dňa vybrala hotovosť -5.000,- Eur, ktorú odovzdala na základe dohody obžalovanej, v septembri 2014 chcela poškodená refinancovať pôžičku v Prvej stavebnej sporiteľni a za týmto účelom opakovane oslovila obžalovanú - finančnú poradkyňu, vybrala z účtu -5.000,- Eur, ktorú odovzdala obžalovanej, aby uhradila úver v Prvej stavebnej sporiteľni, čo však obžalovaná neurobila a peniaze si ponechala, následne pod zámienkou problémov pri splácaní úveru nahovorila poškodenú Y. I. a jej manžela X. I. aby si vzali úver v spoločnosti Quatro a to každý vo výške [ ] -5.000,- Eur, kde tieto finančné prostriedky odovzdali obžalovanej, ktorá si peniaze ponechala, čím svojím konaním spôsobila poškodeným Y. I. a X. I. škodu celkovo vo výške -25.000,- Eur,

6. ako finančná poradkyňa s tým, že potrebuje finančné prostriedky pre ďalšiu osobu nahovorila poškodeného A. D., bytom J. J., S. XXX/XX, aby si dňa 25.09.2013 na pobočke Slovenskej sporiteľne a.s. E. B. vybavil úver vo výške [ ] -6.000,- Eur, pričom finančné prostriedky z úveru ešte v tom istom čase poskytol obžalovanej, ktorá ich mala poskytnúť ďalšej osobe, s tým, že finančné prostriedky z úveru bude splácať tretia osoba, finančné prostriedky splácané boli do augusta 2015, obžalovaná týmto svojím konaním však poškodeného uviedla do omylu, nakoľko finančné prostriedky neposkytla tretej osobe, tieto si ponechala a použila na vlastné účely a úver nespláca, s poškodeným nekomunikuje, teda seba na úkor poškodeného obohatila a spôsobila mu tak škodu vo výške [ ] -6.000,- Eur,

7. ako finančná poradkyňa na prelome rokov 2011 a 2012 nahovorila poškodeného L. Y., ktorý bol vo finančnej tiesni a chcel refinancovať svoje úverové zmluvy, na uzatvorenie viacerých zmlúv, a to dňa 22.03.2012 v Poštovej banke a.s. zmluvu [ ] o úvere č. XXXXXXXXXXXX s výškou úveru 1.500,- Eur, dňa 25.01.2012 v Slovenskej sporiteľni, a.s. E. B. uzatvoril zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške -3.300,- Eur, ktoré v presne nezistený deň odovzdal obžalovanej, ďalej dňa 08.10.2014 mu obžalovaná sprostredkovala uzatvorenie úverovej zmluvy v B. nad K. so spoločnosťou HOME Credit Slovakia a.s. s výškou úveru -6.000,- Eur, z ktorej dňa 09.10.2014 v B. nad K. hotovosť vo výške -5.000,- Eur odovzdal obžalovanej, dňa 26.01.2015 podpísal dve úverové zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a

XXXXXXXXXX v B. nad K. v spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o. s celkovou výškou úveru -3.000,- Eur, z ktorých čiastku -2.500,- Eur vybral a dňa 28.01.2016 v B. nad K. odovzdal obžalovanej a v presne nezistený deň roka 2015 v B. nad K. uzatvoril úverovú zmluvu s celkovou výškou úveru -960,- Eur v spoločnosti Provident, pričom táto finančná čiastka bola vyplatená na účet obžalovanej, obžalovaná finančné prostriedky poskytnuté poškodeným nepoužila na riešenie jeho finančnej situácie, ale tieto prostriedky použila pre svoje vlastné potreby, čím mu spôsobila škodu celkovo vo výške -13.260,- Eur, 8. ako finančná poradkyňa mala na základe ústnej dohody zabezpečiť refinancovanie úveru poškodenej C. L., bytom B. nad K., I. XXX/XX-XX, tak, že mala poškodenej vybaviť nový úver vo výške -12.000,- Eur, čo však obžalovaná podmienila zriadením záložného práva k bytu poškodenej, s čím poškodená súhlasila a dňa 24.01.2013 v E. B. podpísala zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti a mandátnu zmluvu v domnení, že uzatvára novú úverovú zmluvu pre seba, čo však nebola pravda, nakoľko poškodená uzatvorením zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti a mandátnej zmluvy sa stala záložcom v prospech zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej v Slovenskej sporiteľni a.s. Nová B. dňa 24.01.2013 B. M. s výškou úveru -26.000,- Eur, o čom poškodená nebola zo strany obžalovanej upovedomená, 9. dňa 27.08.2012 v B. nad K. uzatvorila kúpnu zmluvu s poškodeným A. S., predmetom ktorej bol predaj bytu č. XX, nachádzajúci sa v bytovom dome č. XX na ulici T. II, B. nad K., ktorý bol vo vlastníctve obvinenej, hoci vedela, že A. S. nenadobudne vlastnícke právo k bytu, ako aj že obvinená a poškodený sa ústne dohodli na inej kúpnej cene za byt ako je uvedená v kúpnej zmluve s tým že obvinená poškodenému vybaví úvery, ktorými zaplatí kúpnu cenu bytu, čo sa aj stalo a dňa 24.08.2012 poškodený uzatvoril v Príma banke Slovensko a.s. Dubnica nad Váhom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX s výškou úveru -8.700,- Eur, kde sumu -8.000,- Eur prevodom uhradil obvinenej, dňa 01.10.2012 v pobočke Slovenskej sporiteľne a.s. Nová B. poškodený uzatvoril zmluvu o splátkovom predaji číslo XXXXXXXXXXXX s výškou úveru -3.200,- Eur, ktoré v hotovosti uhradil obvinenej, pričom obvinená mala na základe úhrady finančných prostriedkov prepísať vlastnícke právo k bytu na poškodeného, čo však doposiaľ neurobila, poškodeného o tejto skutočnosti nevyrozumela, finančné prostriedky za byt poškodenému doposiaľ nevrátila a použila ich na vlastné účely, čím spôsobila poškodenému celkovú škodu vo výške -11.200,- Eur.

Za tieto trestné činy bola obžalovaná J. I. odsúdená nasledovne:

podľa § 221 odsek 3 Tr. zákona v spojení s § 41 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona s prihladnutím k § 36 písmeno j) Tr. zákona na úhrnný spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona v spojení s § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona súd výkon trestu odňatia slobody obžalovanej podmienčne odložil na skúšobnú dobu 4 (štyri) roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v tejto určenej skúšobnej dobe. Podľa § 51 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 51 odsek 4 písmeno j) Tr. zákona okresný súd uložil obžalovanej povinnosť, spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v určenej skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

V spojenom adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný súd rozhodol podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku tak, že obžalovanej uložil povinnosť nahradiť:

- poškodenému A. P., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J. J., G. XXX/X, okres J., škodu v sume -8.147,14,- Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia,
- poškodenému X. K., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., K. K. XXXX/X, okres J., škodu v sume -18.000,- Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia,
- poškodenému X. D., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom B. nad K., Z. G. XXX/XX, okres U., škodu v sume -24.000,- Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia,
- poškodenej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom 060 01 Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: XX XXX XXX škodu v sume -20.000,- Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia,
- poškodenej Y. I., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom E. B., S. XXX/XX, okres U., škodu v sume -7.371,21,- Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia,
- poškodenej Y. I., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom B. nad K., T. I. XX/XX, okres U. škodu v sume -25.000,- Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia,
- poškodenému L. Y., nar. XX.XX.XXXX v B. nad K., bytom B. nad K., A. I. XXX/XX škodu v sume -13.260,- Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia,

- poškodenému A. D., nar. XX.XX.XXXX v Y. nad G., bytom J. J., S. XXX/XX škodu v sume -6.000,- Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia,
- poškodenému A. S., nar. XX.XX.XXXX v J., bytom J. J. XXX škodu v sume -11.200,- Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Ďalej podľa § 288 odsek 2 Tr. poriadku okresný súd poškodeného X. K., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., K. K. XXXX/X, okres J. a poškodenú Y. I., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom B. nad K., T. I. XX/XX, okres U., poškodeného A. S., nar. XX.XX.XXXX v J., bytom J. J. XXX, okres J., so zvyškom ich uplatnených nárokov na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Napokon podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku okresný súd poškodenú C. L., nar. XX.XX.XXXX v J. J., bytom B. nad K., I. XXX/XX s jej uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení podal proti nemu vo všetkých jeho výrokoch odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovanej. V písomnom odôvodnení odvolania prokurátor poukázal na nesprávne skutkové závery okresného súdu vo vzťahu ku skutku pod bodom 9. napadnutého rozsudku, keď okresný súd na základe vykonaných dôkazov a na podklade svojho nesprávneho skutkového záveru postupoval potom nesprávne tak, že oproti podanej obžalobe tento skutok upravil tak, že z neho vypustil konštatovanie o uzatvorenej úverovej zmluve poškodeného A. S. v Prima banke Slovensko, a. s., B. nad K., ktorej predmetom bola jeho pôžička v sume -19.400,- €, ktorou mala byť tiež krytá dohodnutá kúpna cena ohľadom predmetného bytu obžalovanej a okresný súd v tomto skutku v dôsledku toho upravil celkovú spôsobenú škodu poškodenému A. S. iba na sumu -11.200,- €. Prokurátor uviedol, že sa nemôže stotožniť s názorom okresného súdu ohľadom toho, že nedošlo k naplneniu subjektívnej stránky podvodu zo strany obžalovanej voči poškodenému S. pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy v Prima banka Slovensko, a. s. s výškou úveru -19.400,-€. Obžalovaná sprostredkovala predmetný úver poškodenému, ktorý v ňom vystupoval ako žiadateľ a dlžník súčasne s jednoznačným úmyslom obohatiť sa samú tým, že predstierala predaj predmetného bytu poškodenému. Aj napriek tomu, že predmetný úver je zabezpečený zriadeným záložným právom na nehnuteľný majetok, poškodený je stále dlžníkom a je povinný splácať predmetný úver. Ak by aj došlo k situácii, že banka uplatní svoje právo zo zriadeného záložného práva na nehnuteľnosť a túto nehnuteľnosť predá, aby uspokojila svoj nárok, osoba, ktorá nie je totožná s osobou poškodeného A. S. má právo uplatňovať voči poškodenému A. S. regresný nárok. Uvedené vyplýva aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa ktorej, ak pohľadávka veriteľa bola uspokojená zo zálohu záložcu, ktorý nie je totožný s osobou dlžníka, môže záložca za to požadovať od dlžníka náhradu s použitím analógie (§ 853 Občianskeho zákonníka) podľa ustanovenia § 550 Občianskeho zákonníka. Záložca tak potom vystupuje ako ručiteľ dlžníka a má voči nemu nárok na náhradu za plnenie poskytnuté veriteľovi. Obžalovaná sprostredkovala uzatvorenie zmluvy len za účelom podvodného vylákania peňazí od poškodeného, ktorú časť si následne previedla na vlastný účet. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že poškodený A. S. bol uvedený do omylu konaním poškodenej tým, že pôžičkami získanými zo zmlúv o úvere bude zaplatená nehnuteľnosť, ktorú mu poškodená ponúkla, pričom už pri ich uzatváraní obžalovaná konala v úmysle obohatiť sa a nepreviesť vlastnícke právo zo svojej nehnuteľnosti - bytu na poškodeného A. S.. Zabezpečenie predmetnej zmluvy zálohom nezabavuje obžalovanú úmyslu spôsobiť inému škodu a jej úmysel je jednoznačne preukázaný jej výpoveďou ako i svedeckými výpoveďami poškodeného A. S. a A. P.. Prokurátor preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. c) Tr. poriadku v celom rozsahu zrušil a aby podľa § 321 odsek 1 Tr. poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, na podklade odvolania prokurátora, ktoré bolo podané oprávnenou osobou a včas a ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 24. marca 2020, na neverejnom zasadnutí dňa 01. apríla 2020, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom z podnetu odvolania prokurátora zistil, že napadnutý rozsudok je chybný pre nejasnosť a nesprávnosť skutkových záverov okresného súdu vo vzťahu k napadnutému výroku o vine vo vzťahu skutku pod bodom 9. napadnutého rozsudku, v dôsledku čoho sú potom pochybnosti aj o správnosti ostatných napadnutých výrokov rozsudku /§ 321 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku /.

V rámci svojej prieskumnej povinnosti odvolací krajský súd zistil, že prvostupňový okresný súd síce vykonal dokazovanie v nevyhnutnom, potrebnom a dostupnom rozsahu, s prihliadnutím aj na kontradiktórny spôsob dokazovania a na ich podklade ich vyhodnotením však došiel k nesprávnym a úplným skutkovým záverom vo vzťahu k pôvodne žalovanému skutku, ktorý na druhej strane správne posúdil ako čiastkový skutok vo vzťahu k ostatným čiastkovým skutkom uvedeným pod bodmi 1. až 7. (skutky z dotknutých trestných vecí Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 8T/2/2017 a 4T/76/2016), ktoré tak tvoria potom jeden skutok, po právnej stránke okresným súdom správne tiež právne posúdený ako pokračovací žalovaný trestný čin zločinu.

Z obsahu pôvodne žalovaného skutku, na podklade vykonaného dokazovania už v prípravnom konaní vyplynulo, že obžalovaná J. I. ako predávajúca v skutočnosti mala iba predstierať svoju vôľu previesť svoje vlastnícke právo k predmetnej svojej nehnuteľnosti - bytu na poškodeného A. S., aby tak mohla získať finančné prostriedky od neho a na podklade ich predchádzajúcej dohody mala byť kúpna cena za túto nehnuteľnosť krytá v prevažnej miere z ňou sprostredkovaných troch úverov, z ktorých jeden poškodený A. S. čerpal na podklade uzatvorenej zmluvy s Prima bankou Slovensko, a. s. v sume -19.400,- €, ktorú odovzdal obžalovanej a ktorá si ju ponechala, pričom však nikdy k prevodu dohodnutého vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti na poškodeného A. S. nikdy nedošlo. Tento skutkový stav vecí, vrátane ďalších dvoch úverov, uzatvorených za obdobných okolností a ktoré obžalovaný použil ako ďalšie finančné prostriedky ku kúpe predmetného bytu obžalovanej, dostala taktiež obžalovaná, je preukazovaný aj v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní, vykonanými dôkazmi (výsluch obžalovanej, svedecké výpovede poškodeného A. S., A. P., A. A. a W. D., ako i relevantnými listinnými dôkazmi) podvodný úmysel obžalovanej tak, ako to odôvodňoval okresný súd v napadnutom rozsudku a ako na to poukázal aj prokurátor v odôvodnení odvolania. Okresný súd však na podklade takto zisteného skutkového stavu vyhodnotením vykonaných dôkazov v intenciách § 2 odsek 10 a 12 Tr. poriadku už následne tento zistený skutkový stav nesprávne vyhodnotil a ustálil tak, ako je uvedené v skutkovej časti pod bodom 9. napadnutého rozsudku, keď sumu -19.400,- Eur, ktorú sa podarilo obžalovanej od poškodeného A. S. vylákať, nepovažoval za súčasť spôsobenej škody, ktorou obžalovaná mala spôsobiť poškodenému svojim podvodným úmyselným konaním. Na tomto tak, ako správne poukázal prokurátor v rámci odvolacích námietok, podloženými jeho právnymi argumentmi, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, nič nemení ani fakt, že predmetný úver má byť krytý zriadeným záložným právom v prospech veriteľa - banky na inej nehnuteľnosti, ktorej vlastníkom je iná osoba (A. P.). Teda aj keby banka ako veriteľ v rámci jednej eventuálnej možnosti uspokojiť svoju pohľadávku voči poškodenému A. S. titulom poskytnutého predmetného úveru pristúpila k uplatneniu a realizácii záložného práva voči záložcovi, oprávnené však až v krajnom prípade, že poškodený svoju povinnosť platiť splátky poskytnutého úveru neplní, a to bez ohľadu na dôvod, nezabavuje poškodeného A. S. svojej povinnosti ako dlžníka v budúcnosti celý dlh splatiť až do splatenia celej istiny (vrátane úrokov). Uvedené platí aj v prípade, ak by predsa len došlo k realizácii odpredaja založenej nehnuteľnosti záložcom a vlastníkom tejto nehnuteľnosti - A. P., ktorý by však v takom prípade mohol uplatňovať voči poškodenému A. S. svoj regresný nárok. Vzťah tejto osoby v tomto právnom vzťahu je nanajvýš akcesorický (podporný) a jeho reálne uplatnenie nastáva ako už bolo uvedené iba za istých okolností, ktoré by mohli nastať v budúcnosti. Je teda zrejmé, že poškodený A. S. je a bude až do splatenia predmetného úveru stále zaťažený dlhom voči svojmu veriteľovi - banke, ktorá mu poskytla predmetný úver v sume -19.400,- Eur. V konečnom dôsledku ak by tomu aj tak nebolo, z objektívnej stránky zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písm. a) Tr. zákona explicitne vyplýva, že tohto trestného činu sa dopustí ten, kto seba alebo i iného obohatí na škodu cudzieho majetku tým, že niekoho uvedie do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu. Z citovaného zákonného ustanovenia teda nevyplýva, aby poškodenou osobou musel byť iba jediný konkrétny subjekt v konkrétnom prípade v súvislosti s jedným konaním páchatela. V posudzovanom prípade vykonané dôkazy však dôvodne a logicky preto nevyklúčujú záver o tom, že sa žalovaný skutok (viď čiastkový útok v napadnutom rozsudku pod bodom 9.) mal stať tak, ako je uvedený v podanej obžalobe prokurátora okresnej prokuratúry. Okresný súd vykonané dôkazy v neprospech obžalovanej hodnotí ako vierohodné ale rozporne, keď na jednej strane konštatuje skutočnosti uvádzané v pôvodne žalovanom skutku za preukázané a na druhej strane uvádza svoj ničím nepodložený záver o nenaplnení subjektívnej stránky - úmyslu obžalovanej vo vzťahu k finančným prostriedkom, ktoré obžalovaná získala bez právneho dôvodu od poškodeného A. S., ktoré mu boli poskytnuté v rámci predmetného úveru v sume -19.400,- Eur. Navyše z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrozumiteľne a relevantne nevyplýva, čím a v čom konkrétne by mala byť porušená okresným súdom uvádzaná zásada „ne bis in idem“, ktorá má vyplývať z

ustanovenia § 2 odsek 8 Tr. poriadku. Krajský súd porušenie takejto zásady v súvislosti s posudzovaným prípadom nevidí v žiadnom smere. Nehnutelnosť, ktorá je vo vlastníctve svedka A. P. a na ktorej bolo zriadené záložné právo k predmetnému úveru poškodeného A. S. aj keby bola použitá opätovne na zriadeného záložného práva k iným právnym vzťahom, nie je zákonnou prekážkou v zmysle uvedenej zásady.

Podľa § 321 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 327 odsek 1 Tr. poriadok súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, t. j. zrušil rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na prejednanie v potrebnom rozsahu, v rámci čoho bude teda povinnosťou okresného súdu opätovne správne a zákonným spôsobom vyhodnotiť už vykonané dôkazy, a to i s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti krajským súdom a dospieť k správny a logickým skutkovým záverom vo vzťahu k žalovanému čiastkovému skutku pod bodom 9. napadnutého rozsudku. Odvolací súd nemohol bez doplnenia dokazovania, ktoré sám nepovažuje za nevyhnutné však dopĺňať, upravovať skutkové závery okresného súdu v napadnutom rozsudku. Až potom bude možné, aby okresný súd ďalej rozhodol aj o súvisiacich výrokoch s výrokom o vine, t. j. výroku o trestnoprávných sankciách a výrokoch adhézneho konania, teda výrokoch konania o náhrade škody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.